

Arrest

nr. 236 175 van 28 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
                      2. X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat K. VAN BELLINGEN
Gemeentehuisstraat 3
1653 BEERSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 13 mei 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 februari 2020.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzonder machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 23 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

2. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

3. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij koninklijk besluit van 15 februari 2019 werd Noord-Macedonië aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoekers.

4.1. Het is in dit geval duidelijk dat verzoekers afkomstig zijn van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde Noord-Macedonië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in hun hoofde geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven die aantonen dat, ondanks hun afkomst van een veilig land, hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

4.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch zij ondernemen geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekers toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter in gebreke blijven. Verzoekers beperken zich immers louter tot het summier herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

4.3. Verzoekers stellen: “Dat het CGVS echter geen rekening hield met het gegeven dat verzoekende partij behoort tot de etnische minderheid van Turken in de Republiek Noord Macedonië zoals ook de Albanese en waarbij er in sterke mate sprake is van ernstige discriminatie op alle vlakken (sociaal, cultureel, onderwijs, politiek,...).

Dat het CGVS dit aspect onvoldoende heeft onderzocht temeer verzoekende partij als ouders van twee gehandicapte kinderen botsen op talrijke problemen van ernstige problemen m.b.t de gezondheidszorg die hem wordt geboden.” De Raad merkt op dat het aan verzoekers toekomt om aan te tonen dat zij omwille van het behoren tot een etnische minderheid zouden worden gediscrimineerd op verschillende gebieden. De Raad wijst er op dat om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten van die aard dienen te zijn dat ze een toestand

voor gevolg hebben die kan gelijkgeschakeld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dit is wanneer de problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast en de staat niet wil of niet kan beschermen. Verzoekers blijven hier echter in gebreke.

Verzoekers betwisten en bekritisieren doch weerleggen noch ontkrachten de volgende vaststellingen uit de bestreden beslissingen: “Betreffende uw verklaring dat er in Noord-Macedonië geen afdoende mogelijkheden zijn om uw kinderen te verzorgen en naar school te laten gaan, kan nog opgemerkt worden dat u op regelmatige basis met uw kinderen naar de dokter (onder meer in een ziekenhuis in Skopje) kon gaan, dat het doktersbezoek gratis was en dat, hoewel de medicatie aangekocht moest worden, u deze ook soms gratis meekreeg. De artsen namen bovendien zelf het initiatief om een datum voor het volgende doktersbezoek vast te prikken (CGVS, p. 2-8; CGVS echtgenote, p. 2). Voorts kan er verwezen worden naar de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie waaruit weliswaar blijkt dat stigmatisering van autisten in de Noord-Macedonische maatschappij voorkomt, dat de Noord-Macedonische autoriteiten autisten onvoldoende (financieel) ondersteunen en dat ouders hun autistische kinderen uit schaamte vaak thuis verstoppen. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat Noord-Macedonië volgens het UN Committee on the Rights of Persons with Disabilities vooruitgang heeft geboekt inzake de rechten van personen met een handicap. Tevens blijkt dat in de “education strategy 2018-2025” verschillende maatregelen gepland worden om kinderen met speciale onderwijsnoden te ondersteunen, waarbij er speciale aandacht gaat naar inclusieve programma’s. Ook vonden er de afgelopen jaren diverse positieve initiatieven plaats om de omkadering van autisten te verbeteren en komt er, hoewel er nog steeds veel ruimte is voor verbetering, geleidelijk aan een mentaliteitswijziging tot stand. Zo strijden verschillende organisaties voor een betere omkadering van autisten in Macedonië. Het MSSA in Skopje (Macedonian Scientific Society for Autism) is een dergelijke organisatie waarin speciale opvoeders, psychiaters, dokters en specialisten van verschillende disciplines actief zijn. Ze reikt tools aan om autisten en hun familie te helpen en pleit voor een inclusieve samenleving waarin autisten en hun families een kwaliteitsvol leven kunnen leiden. Concreet zet de organisatie (met ondersteuning van Autism Europe) haar schouders onder het project “Equity and Social Inclusion through Positive Parenting” (ESIPP) dat een positieve impact heeft op het leven van families met autistische kinderen. Sinds de start van het project in 2015 namen tientallen ouders deel aan ESIPP-trainings en werden meerdere lokale trainers opgeleid. Daarnaast werden er de afgelopen jaren in Skopje en in Shtip dagcentra voor kinderen met autisme geopend en mede dankzij diverse maatregelen om het inclusieve onderwijs te stimuleren – zo werden sinds 2016 vele tientallen speciale opvoeders aangeworven voor leerlingen en studenten met bijzondere noden – hebben leerlingen met bijzondere noden, onder wie verschillende autisten, toegang tot het mainstream onderwijs. Er zijn in Macedonië eveneens speciale scholen aanwezig. Bijgevolg heeft u uw bewering dat elke omkadering voor autisten in Noord-Macedonië afwezig zou zijn en dat er geen scholen zijn voor kinderen met bijzondere noden – u beweerde hiernaar gevraagd te hebben en er werd geantwoord dat dergelijke omkadering in Noord-Macedonië niet bestaat – (CGVS, p. 2-6) niet aannemelijk gemaakt. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat u geen toegang zou hebben tot medische verzorging of opvang en omkadering voor uw kinderen. Dat er tussen de Noord-Macedonische en Belgische onderwijs-, opvang- en verzorgingsmogelijkheden een kwaliteitsverschil bestaat, houdt overigens geen verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming.”

Wat de beoordeling van de medische problemen van verzoekster en de kinderen an sich betreft, wijst de Raad erop dat medische problemen op zich niet onder het toepassingsgebied vallen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers dienen zich hiervoor te wenden tot de daartoe geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

5. Bijgevolg lijken verzoekers niet aan te tonen dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië.”

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, hebben de verzoekende partijen voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr.19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit hebben de verzoekende partijen een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient te worden benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3. De Raad stelt in voorliggende zaak vast dat verzoekende partijen in de pleitnota van 23 mei 2020 volharden in hun middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift en deze zonder meer summier hernemen. In tegenstelling tot wat zij ook menen in de pleitnota blijkt uit de lezing van de bestreden beslissing en de beschikking dat dat verzoekende partijen hun verzoek om internationale bescherming wel degelijk individueel werd onderzocht: *“Verzoekers betwisten en bekritisieren doch weerleggen noch ontkrachten de volgende vaststellingen uit de bestreden beslissingen: “Betreffende uw verklaring dat er in Noord-Macedonië geen afdoende mogelijkheden zijn om uw kinderen te verzorgen en naar school te laten gaan, kan nog opgemerkt worden dat u op regelmatige basis met uw kinderen naar de dokter (onder meer in een ziekenhuis in Skopje) kon gaan, dat het doktersbezoek gratis was en dat, hoewel de medicatie aangekocht moest worden, u deze ook soms gratis meekreeg. De artsen namen bovendien zelf het initiatief om een datum voor het volgende doktersbezoek vast te prikken (CGVS, p. 2-8; CGVS echtgenote, p. 2). Voorts kan er verwezen worden naar de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie waaruit weliswaar blijkt dat stigmatisering van autisten in de Noord-Macedonische maatschappij voorkomt, dat de Noord-Macedonische autoriteiten autisten onvoldoende (financieel) ondersteunen en dat ouders hun autistische kinderen uit schaamte vaak thuis verstoppen. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat Noord-Macedonië volgens het UN Committee on the Rights of Persons with Disabilities vooruitgang heeft geboekt inzake de rechten van personen met een handicap. Tevens blijkt dat in de “education strategy 2018-2025” verschillende maatregelen gepland worden om kinderen met speciale onderwijsnoden te ondersteunen, waarbij er speciale aandacht gaat naar inclusieve programma’s. Ook vonden er de afgelopen jaren diverse positieve initiatieven plaats om de omkadering van autisten te verbeteren en komt er, hoewel er nog steeds veel ruimte is voor verbetering, geleidelijk aan een mentaliteitswijziging tot stand. Zo strijden verschillende organisaties voor een betere omkadering van autisten in Macedonië. Het MSSA in Skopje (Macedonian Scientific Society for Autism) is een dergelijke organisatie waarin speciale opvoeders, psychiaters, dokters en specialisten van verschillende disciplines actief zijn. Ze reikt tools aan om autisten en hun familie te helpen en pleit voor een inclusieve samenleving waarin autisten en hun families een kwaliteitsvol leven kunnen leiden. Concreet zet de organisatie (met ondersteuning van Autism Europe) haar schouders onder het project “Equity and Social Inclusion through Positive Parenting” (ESIPP) dat een positieve impact heeft op het leven van families met autistische kinderen. Sinds de start van het project in 2015 namen tientallen ouders deel aan ESIPP-trainings en werden meerdere lokale trainers opgeleid. Daarnaast werden er de afgelopen jaren in Skopje en in Shtip dagcentra voor kinderen met autisme geopend en mede dankzij diverse maatregelen om het inclusieve onderwijs te stimuleren – zo werden sinds 2016 vele tientallen speciale opvoeders aangeworven voor leerlingen en studenten met bijzondere noden – hebben leerlingen met bijzondere noden, onder wie verschillende autisten, toegang tot het mainstream onderwijs. Er zijn in Macedonië eveneens speciale scholen aanwezig. Bijgevolg heeft u uw bewering dat elke omkadering voor autisten in Noord-Macedonië afwezig zou zijn en dat er geen scholen zijn voor kinderen met bijzondere noden – u beweerde hiernaar gevraagd te hebben en er werd geantwoord dat dergelijke omkadering in Noord-Macedonië niet bestaat – (CGVS, p. 2-6) niet aannemelijk gemaakt. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat u geen toegang zou hebben tot medische verzorging of opvang en omkadering voor uw kinderen. Dat er tussen de Noord-Macedonische en Belgische onderwijs-, opvang- en verzorgingsmogelijkheden een kwaliteitsverschil bestaat, houdt overigens geen verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming.”*

Daar verzoekende partijen in de pleitnota geen repliek formuleren op de in de beschikking van 21 januari 2020 opgenomen grond, dient erop gewezen dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaan op voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Derhalve dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwisten.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS